Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	11Co/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5119216720
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Miroslav Šepták
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2021:5119216720.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcov: 1/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, N., 2/ N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, N., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Bröstl & Čentík s. r. o., so sídlom Rázusova 1, Košice - mestská časť Juh, IČO: 50 560 611, proti žalovanej: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, o vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané zadosťučinenie, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/94/2019-398 zo dňa 13.05.2021, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaná m á proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zastavil konanie v horeuvedenej veci, pokiaľ ide o uplatnený nárok žalobcov 1/ a 2/ (ďalej aj „žalobcovia“) o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.000,- eur, a to z dôvodu konštatovanej prekážky už začatého súdneho konania, tzv. litispendencie v zmysle § 159 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); (výrok I.). Žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov provinštančného a odvolacieho konania (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia bližšie uviedol, že v súdenej veci sa okrem iných nárokov (o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté, pozn. odvolacieho súdu) žalobcovia domáhali voči žalovanej aj zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého spotrebiteľa, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. V danom prípade, ale žalovaná namietala, že takéhoto istého nároku sa žalobcovia už domáhajú, a to z toho istého základu (z tej istej úverovej zmluvy) vo veci vedenej pod sp. zn. 32Csp/120/2019. Žalobcovia si preto uplatňujú ten istý nárok dvakrát. Odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že v uvedenom smere prvoinštančný súd nezistil riadne, či v časti uplatnenej žaloby boli splnené procesné podmienky preto, aby mohol o žalobcami uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie konať. Obsah spisového materiálu neposkytoval dostatočný podklad, aby k tejto otázke zaujal stanovisko odvolací súd. Preto bolo povinnosťou provinštančného súdu v ďalšom konaní dôkladne oboznámiť sa s obsahom spisu a vyšetriť, či sú splnené podmienky konania. Okresný súd vychádzajúc zo záverov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, pričom konštatoval, že pri oboch žalobách žalobcov, či už vo veci sp. zn. 6C/94/2019, resp. sp. zn. 32Csp/120/2019, ide o tie isté strany sporu v rovnakom procesnom postavení, pričom predmetom konania je aj zhodný nárok žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- eur, založený na totožnom skutkovom základe, t. j. odvodený zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 02/262/08 zo dňa 06.04.2008. Žaloba vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 32Csp/120/2019, bola doručená súdu dňa 14.10.2019 zatiaľ, čo žaloba vo veci

vedenej pod sp. zn. 6C/94/2019 bola doručená súdu až dňa 18.12.2019. Na základe takto zisteného skutkového stavu, okresný súd konštatoval existenciu prekážky už začatého súdneho konania a keďže táto prekážka konania je neodstrániteľná, konanie v horeuvedenej veci zastavil. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 3 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov provinštančného a odvolacieho konania. Konštatoval, že vzhľadom na pomer úspechu tej-ktorej strany, či už v provinštančnom, resp. odvolacom konaní, nebolo možné určiť procesné úspešnú stranu sporu, ktorá by mala nárok na náhradu trov provinštančného a odvolacieho konania. Žalobcovia boli plne procesné úspešní v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale v časti uplatneného nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia, to boli práve žalobcovia, ktorí procesne zavinili zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania, ktorú spôsobili tým, že podali obsahovú totožnú žalobu v časti uplatneného nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia proti totožnej žalovanej. I napriek tomu, že o rovnakom nároku sa skôr začalo iné súdne konanie, ktoré doposiaľ nebolo právoplatné skončené.

2. Proti uvedenému uzneseniu žalobcovia, (ďalej aj „odvolatelia“) podali odvolanie, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), f), h) CSP. Odvolací súd žiadali, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Prvoinštančnému súdu vytýkali, že pri svojom rozhodovaní mylne vychádzal výlučne iba z rovnakej výšky uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia, pričom však nezohľadňoval ich argumentáciu prezentovanú v rámci písomných podaní v konaní pred súdom. Žalobcovia podrobne zdôvodnili, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý si uplatnili v tomto konaní sa viaže na iné odlišné porušenie ich spotrebiteľských práv, z ktorých vzniklo bezdôvodné obohatenie v dôsledku odlišných úkonov žalovanej než v konaní sp. zn. 32Csp/120/2019. Konkrétne v konaní 32Csp/120/2019 je uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy zo dňa 06. apríla 2008 vzniknutého porušením práv žalobcov ako spotrebiteľov zo strany žalovanej v období od apríla 2012 do júla 2016. Bezdôvodné obohatenie, od ktorého úspešne uplatnenia spotrebiteľom, závisí nárok na primerané finančné zadosťučinenie v konaní 32Csp/120/2019, vzniklo konaním žalovaného, kedy na základe neprijateľnej podmienky neoprávnene zvyšoval úrokovú sadzbu úkonmi vyplavujúcimi z listu zo dňa 08.02.2012, 01.02.2013, 30.01.2014, 08.04.2015 a 26.01.2016. Na uvedené skutočnosti žalobcovia poukázali vo vyjadrení zo dňa 11. septembra 2012, na ktoré, ale prvoinštančný súd neprihliadol a nevysporiadal sa riadne s ich argumentáciou, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Vzhľadom na to, že žalovaná sa aj ďalším konaním, ku ktorému došlo v období od decembra 2017 do novembra 2019 (skutkový stav odlišný oproti obdobiu od apríla 2012 do júla 2016), dopúšťala ďalšieho - iného porušenia práv žalobcov ako spotrebiteľov, čím sa taktiež znova na ich úkor bezdôvodne obohatila, žalobcovia v konaní sp. zn. 6C/94/2019 žiadajú okrem vydania takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia súčasne aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý je však naviazaný výlučne na toto ďalšie porušenie ich práv zo strany žalovanej, ku ktorému dochádzalo opakovane s mesačnou periodicitou vo vyššie uvedenom období. Bezdôvodné obohatenie, od ktorého úspešného uplatnenia spotrebiteľom závisí nárok na primerané finančné zadosťučinenie, vzniklo konaním žalovanej, kedy na základe neprijateľnej podmienky neoprávnene zvyšovala úrokovú sadzbu úkonmi vyplývajúcimi z listu zo dňa 09.04.2017, 09.04.2018, 17.01.2019. Z uvedeného je zrejmé, že v súdnej veci ide o odlišný nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ako je v konaní sp. zn. 32Csp/120/2019, hoci je uplatnený v rovnakej výške. To, že si žalobcovia uplatnili nárok v rovnakej výške nepostačuje na to, aby sa jednalo o totožný nárok, pretože je uplatnený vo vzťahu k iným protiprávnym úkonom žalovanej, ktorými porušila práva žalobcov, ako je tomu v prípade konania pod sp. zn. 32Csp/120/2019 a je naviazaný na iné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako je tomu v prípade konania pod sp. zn. 32Csp/120/2019. V prípade žalobného návrhu nie je dôležitá totožnosť v zmysle identických formulácií a je potrebné vychádzať z toho, čoho sa žalobca domáha z obsahovej stránky. Skutkový základ uplatneného nároku, resp. skutkový dej, je teda jednoznačne odlíšený identifikáciou rozdielnych úkonov, v dôsledku ktorých došlo k porušeniu práv žalobcov ako spotrebiteľov a odlišných nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej oproti konaniu vedenému pod sp. zn. 32Csp/120/2019. Uplatnenie nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie nekonzumuje akékoľvek a všetky, prípade budúce nároky tohto spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré mu v budúcnosti vzniknú v súvislosti s prípadným ďalším úspešným uplatnením porušenia jeho práv voči tomu istému dodávateľovi z tej istej zmluvy. Inými slovami, uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia v súvislosti s právnym vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom, nemá ten následok, že pri budúcom úspešnom uplatnení nárokov z ďalšieho porušenia práv spotrebiteľa v súvislosti s tým istým právnym

vzťahom, by už spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie vzniknúť nemohol. V ďalšej argumentácií odvolatelia poukázali na znenie ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2017 Z. z., ako aj na závery Najvyššieho súdu SR vyplývajúce z rozhodnutia 6Cdo 127/2017. V závere podaného odvolania uvideli, že žalovanú zjavne neodradilo začatie konania vedeného pod sp. zn. 32Csp/120/2019 od opätovného porušenia práv žalobcov ako spotrebiteľov za svojím ďalším protiprávnym konaním bezdôvodne obohatila na úkor žalobcov. Je preto na mieste, aby bol žalobcom priznaný nárok na primerané finančné zadosťučinenie aj za ďalšie obdobie. Zo zhora uvedeného je zrejmé, že v súdenej veci neexistovala prekážka v začatej veci, a tým pádom neboli naplnené procesné podmienky na vydanie uznesenia o zastavení konania, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania žalobcov 1/, 2/ v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

6. Prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispendencie, je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Ak teda už na súde prebieha konania tých istých strán, týkajúce sa tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré sa začalo na základe neskôr podanej žaloby, zastaví.

7. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

8. Z ustálenej súdnej praxe (na ktorú poukázali aj odvolatelia) vyplýva, že prekážka litispendencie je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolností, od ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený, čo len jeden znak, nejde o tú istú vec. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu, či skutkového deja. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom, vyplýva z rovnakých skautových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom základe).

9. Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu celého prislúchajúceho spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je dôvodné. V danom prípade prvoinštančný súd dospel k správnym skutkovým záverom, keď konštatoval, že vo veci sp. zn. 32Csp/120/2019, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Žilina, sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhajú toho istého nároku, ako v preskúmanej veci. Oboznámiac sa s obsahom oboch žalôb, teda či už vo veci sp. zn. 32Csp/120/2019, ktoré začalo skôr, ako aj vo veci sp. zn. 6C/94/2019, mal aj odvolací súd za preukázane, že medzi tými istými stranami sporu v tom istom procesnom postavení prebieha konanie o zaplatenie toho istého nároku „primeraného finančného zadosťučinenia“ z titulu porušenia práv spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5 poslednej vety zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Jedná sa tiež o presne tú istú sumu, a síce 3.000,- eur. Neobstoja námietky odvolateľov, že v preskúmanej veci si uplatňujú voči žalovanej nárok za iné časové obdobie, pretože stále sa jedná podľa názoru odvolacieho súdu o ten istý skutkový základ, ktorého podkladom je plnenie z tej istej úverovej zmluvy č. 02/262/08 zo dňa 06. apríla 2008 a navyše tvrdenia žalobcov o uplatňovaní nároku (primeraného finančného zadosťučinenia) z iného časového obdobia sa objavili až v priebehu konania po námietkach žalovanej o existencií prekážky už začatého súdneho konania. Tieto jej tvrdenia preto odvolací súd hodnotí ako nevieryhodné a účelové. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu sp. zn. 32Csp/120/2019 vyplýva, že v ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14C/292/2014, už bolo žalobcom priznané finančné zadosťučinenie v sume 1.194,88 eur, ktorá žalovaná na podklade právoplatného rozsudku aj vyplatila.

10. Z horeuvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý výrok uznesenia okresného súdu za vecné správny (§ 387 ods. 1 CSP) a taktiež aj súvisiaci výrok o trovoch konania, ktorý žalobcovia, ani výslovne svojimi odvolacími námietkami nenapadli.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcom 1/ a 2/, ktorý vo veci úspech nemali. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)